

Životopis Ladislava Venyše

Ladislav Venyš se narodil 19. března 1940 v obci Uhříněves nedaleko Prahy. Své jméno dostal po otci, který zemřel po banální operaci v lednu 1940. Válka se jeho rodiny nijak zvláště nedotkla, ve své knize, vydané v roce 2017 vzpomíná, jak vítali sovětské tanky. Osvobození Protektorátu Čechy a Morava bylo plné optimismu. Ladislavova matka se dokonce po válce vdala za statkáře z obce Malín, poblíž Kutné Hory. A tak se přestěhovali. Události z roku 1948 měly na rodinu nepříznivý vliv. Ladislavův nevlastní otec byl označen novým režimem za kulaka a začali perzekuce. Nejdříve šlo o vysoké daně a podobně, ale v březnu 1953 zastavil před statkem žebříňák a rodina Ladislava Venyše se musela znovu stěhovat, tentokrát do rozbořené chatrče. A tak nechali věci v zamykatelné stodole a bydleli u přátel či příbuzných. Postupně z velice nízkých výplat zrekonstruovali chatrč a znovu se stěhovali. Ladislav zde bydlel až do konce základní školy, když se musel odstěhovat k babičce s dělnickým původem, aby mohl studovat na střední škole. Tam mu ale zakázali udělat maturitní zkoušku, a tak nastoupil do zaměstnání v bance bez dokončeného středního vzdělání. Ladislavovi vedoucí, mimochodem členové KSČ od roku 1921, tedy když strana vznikla, odmítli připustit, že chytrý člověk jako jejich zaměstnanec nemohl dokončit střední vzdělání. Nakonec byl ke zkoušce připuštěn pod podmínkou, že zavrhne svou rodinu. Podepsal a dál bydlel u babičky, ale rodinu dále navštěvoval. Na tuto dobu má Ladislav Venyš mnoho zajímavých a úsměvných historek. Nakonec ale nastoupil na výkon povinné vojenské služby někam na Slovensko. Musel hlídat sklady kdesi vysoko v horách. Tuto práci ovšem vykonával jen krátce, šťastnou náhodou se stal sekretářem velícího důstojníka a následně i asistentem lékaře. Lékař zemřel velmi mlád na otravu alkoholem a tak Ladislav odjel na školení ohledně lékařské praxe. Jako napůl vyškolený lékař se vrátil ke své jednotce a začal plnit svou práci lékaře. Vojenská služba končila a Ladislav Venyš se domluvil se

svým vojenským důstojníkem, že se na matrice zapíše jako člen jejich rodiny a jako Slovák se dostane na vysokou školu. Tato podivuhodná akce vyšla a tak se Ladislav Venyš dostal na UK. Na univerzitě studoval afrikanistiku a orientální vědy, byl jeden z mála v Československu. Již kvůli závěrečné práci vycestoval pan Venyš do Velké Británie. Po dostudování zažádal o výjezdní doložku kvůli postgraduálnímu studiu. Léta 1966-68 strávil v USA studiem na Syracuse University. Do Československa se vrátil 20. srpna 1968 v 19:00. Po okupaci pracoval jako profesor Karlovy univerzity v oboru afrikanistiky a učil své žáky tak, jako se tomu dělalo v Americe. Odtud v roce 1974 odešel pro neshody s novým rektorem. Nezaměstnaný byl jen chvíli, brzy byl zaměstnán u firmy TERPLAN, to byla společnost pro územní plánování. Díky tomuto státnímu podniku se dostal na všechny své zahraniční cesty v období po srpnu 1968. Libérie, terénní průzkum domorodého obyvatelstva v pralesích. Srí Lanka, asistent hlavního manažera projektu. Marocké království, zástupce ředitele projektu. Irák, ředitel kontrolního orgánu pro výstavbu bagdáského letiště. Z poslední cesty se vrátil v roce 1981. Poslední roky před Sametovou revolucí prožil klidněji. Po revoluci se podle jeho slov „Rodina stala svobodnější, šťastnější a dokonce bohatší.“ Po revoluci založil pan Venyš 4 společnosti, z nichž 3 jsou neziskové. Jednu ze společností, nakladatelství, vlastní do dnes a přes ni v roce 2017 vydal své memoáry: „Letem světem“.